

tages ikke væsentlige Forandringer i Lovforslaget. I den Form, hvori det her foreligger, vil jeg ikke være i Stand til at give det min Stemme.

Rottbøll: Jeg antager, at for Landbo-standens Vedkommende kunne alle være enige om, at der er stor Trang til et Lovforslag i den omhandlede Retning. Forholdet har jo hidtil været det, at denne Art Handel nærmest har været en ren Tillids- sag mellem Køber og Sælger, idet det jo er saa vanskeligt at bedømme disse Vares Kvalitet ved et blot Syn paa dem — jeg kan sige ganske umuligt. Man køber altsaa denne Vare, uden bestemt at vide, hvad man faar, saa det er en temmelig vanskelig Handel, og man maa for en stor Del stole paa den Tillid, man nærer til sin Købmand. Ganske vist har der efterhaanden dannet sig et andet Syn paa dette Forhold end tidligere. Man har set de mange Ulemper, som dette Tillidsforhold havde ved sig. Menneffene ere jo i det hele taget skrøbelige, og saadanne Tillidsforhold ere ogsaa skrøbelige. Ganske vist har vor dygtige Handelsstand gjort en hel Del for at bringe denne Sag ind i et andet Spor, og virkelig ogsaa hved Landbostanden mange Garantier i forskellige Retninger for Varer af denne Art, men disse Garantier ere for det første ikke i nogen væsentlig Grad kommen Smaaforbrugere til Gode, og dernæst have Garantierne ikke faaet den Betydning, de kunde faa, fordi Køberne slet ikke eller i meget faa Tilfælde have sikret sig, at den Garanti, som de have modtaget fra Sælgerne, ogsaa har kunnet holde Stif. Det var nemlig en alt for dyr og bekostelig Undersøgelse, der skulde finde Sted, for at Køberne kunde faa denne Sikkerhed; det kunde ikke betale sig for Køberne at købe en Vognladning Foderstoffer, eller nogle hundrede Bund Markfrø, og at lade Partiet analysere, kemisk og mikroskopisk undersøge, for derved at sikre sig, at den Garanti, han fik, virkelig ogsaa kunde holde. Forholdet vil nu blive noget forandret ved dette Lovforslag, og dets Fremkomst maa derfor synes jeg, hilses med Glæde fra Landbostanden. Det gamle Tillidsforhold, kunne vi ikke godt blive ved at leve under, og det er jo ogsaa, efter som Tiderne ere gaaede, blevet noget udviftet. Det er derfor paa Tide, at der kommer en Lov, der kan hæmme den ureelle Handel med disse Stoffer.

Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa de enkelte Paragrafer i Lovforslaget; jeg skal kun gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at der er noget i den Betragtning, som den ærede sidste Taler gjorde gældende an-

gaaende § 1, hvor der siges, at der skal følge et Dokument med, idet det er ganske rigtigt, som han sagde, at dette i mange Tilfælde maatte vil være temmelig umuligt i alt Fald i Provinsbyerne. Vi vide jo alle, at det her kun er enkelte Dage om Ugen, at Landmændene samles i Byerne for at gøre deres Indkøb i mange Smaapartier. Naar der saa ved disse Handeler skal udsædtes Dokumenter og udtages Prøver, vil det maatte være temmelig uoverkommeligt baade for Handelsmanden og for Landmanden, der køber. Det vil imidlertid det eventuelle Udvalg nærmere kunne tage under Overvejelse.

Der er jo ogsaa det Forhold at tage Hensyn til, som jeg ikke ganske bestemt erindrer, om den sidste Taler nævnte, at Handel fra Stib er en absolut Fordel saavel for Køber som for Sælger, idet man, naar man køber fra Stib, absolut kan faa Varerne billigere, end naar de først skulle op paa Loftet og derfra sælges, og det vil vist ved en saadan Handel fra Stib være vanskeligt for Sælgeren at give dette Dokument forinden eller samtidig med Leveringen. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa.

I det, der af den ærede Taler blev anført om Foderstoffer, kan der maatte være noget. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at der er jo sat visse Grænser for, hvad Frøene maa indeholde af de forskellige Stoffer, Kvælstoffer, Jernstoffer og visse andre Stoffer. Sælgeren behøver jo ikke at gaa op til den Grænse, som han mener, det akkurat indeholder. Han kan nok sætte det saaledes, at han er paa den sikre Side, naar han giver Dokumentet, og man har jo dog i alle ordentlig gode Foderstoffer en Grænse, hvorunder der ikke maa gaas. De skulle indeholde Jernstoffer o. s. v. i en vis Mængde, det kan variere nogle Procent, men gaar det derunder, komme vi ind i den ureelle Handel, og det mener jeg virkelig, at en Handelsmand maa kunne sikre sig imod hos de Firmaer, han køber hos.

Der er en Bestemmelse under Afsnittet: Salg af Sædekorn og Markfrø, hvori det — jeg ved ikke, om jeg har misforstaaet den, men den har siddet mig, — tillades, at Blandinger maa indeholde 10 pCt. af andre Arter end den Kulturplante, der sælges. Det forekommer mig, at denne Procent er sat temmelig højt op.

Forøvrigt skal jeg gøre opmærksom paa et enkelt Forhold, som det forekommer mig, at Forslaget intet Hensyn har taget til. Det er det, at man undertiden overhovedet ikke ved kemisk eller mikroskopisk Undersøgelse kan bestemme, om Varen er det, som den giver